

Nr 141

Av herr Carlsson i Stockholm m. fl., om *statsunderstöd till Riksorganisationernas campingkommitté.*

Under senare år har det mycket starkt ökade motorfordonsbeståndet medfört en ökad resefrekvens och rörlighet inom turistväsendet, särskilt under sommarmånaderna, den tid då det stora flertalet av vårt lands befolkning har semester.

De begränsade möjligheterna till övernattnings på hotell, pensionat och andra turistanläggningar liksom även ekonomiska skäl har för många människor medfört, att man under semesterfärden i allt större utsträckning söker sig till så billiga inkvarterings- och övernattningsformer som möjligt. Det stora flertalet gör detta genom camping med tält, bil eller husvagn.

Denna turistcamping har över hela landet hastigt skapat ett allt större behov av campingplatser, anordnade och inrättade särskilt med tanke på motorturisterna. Samtidigt har för såväl statliga som kommunala myndigheter uppstått en rad med turistcamping sammanhängande problem rörande hälsovård, naturskydd, ordningshållning m. m.

För att få större kraft och enhetlighet vid behandlingen av campingproblemen bildade riksorganisationerna Cykel- och mopedfrämjandet, Motorförarnas helnykterhetsförbund, Motormännens riksförbund, Skid- och friluftsförbundet samt Svenska turistföreningen i början av år 1956 Riksorganisationernas campingkommitté. Denna kommitté, som anställt en sekreterare, tillika konsulent, samt ett kontorsbiträde, har under sin hittillsvarande verksamhet kommit att tjänstgöra som ett organ för samråd och samarbete i campingfrågor, icke endast för de turistfrämjande organisationerna utan också för statliga och kommunala myndigheter — Kungl. Maj:t och Statens fritidsnämnd har remitterat ärenden till campingkommittén. Kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har tillämpat kommitténs normer för godtagbara campingplatser vid bedömandet av frågor om vägvisare till sådana platser. Flera länsstyrelser, hälsovårdsförbund, andra myndigheter och organisationer har i olika ärenden tagit kontakt med kommittén i campingfrågor eller inbjudit den att vara representerad vid konferenser rörande sådana problem. Kommunala institutioner av olika slag har vänt sig till kommittén för att få råd, hjälp eller upplysningar i campingfrågor.

Campingkommittén har även under sin korta verksamhet hunnit med att sammanställa och utge en campingbok, upptagande över 200 campingplatser runt om i landet, samt att inspektera mer än 170 campingplatser.

Några statistiska uppgifter angående antalet campingplatser och deras besöksfrekvens torde icke finnas. Antalet övernattningar sammanlagt torde emellertid vara väsentligt högre än man vanligen föreställer sig. Upplysningsvis kan nämnas att de kommunala campingplatserna i Stockholm år 1954 haft 689 882 övernattningar

1955 » 948 992 »

1956 » 622 194 »

Med anledning av den undan för undan växande arbetsbördan och de i samband härmed ökade kostnaderna för campingkommittén har bland de organisationer, som bildat nämnda kommitté, frågan uppkommit, om man i fortsättningen kan bära den ökade ekonomiska bördan och om man icke blir tvungen att nedlägga verksamheten. Då campingkommittén, under den korta tid den varit verksam, på sätt ovan sagts utfört ett samhällsnyttigt arbete, skulle därför ett nedläggande av dess verksamhet bli kännbart inom flera områden.

Det hade kanske varit lämpligast om ett statligt organ redan från början tagit hand om den verksamhet, som campingkommittén nu bedriver, men då denna nu skött sina åtaganden på ett utomordentligt sätt, måste det anses värdefullt, om den får fortsätta sin samhällsnyttiga verksamhet med ekonomiskt bidrag från staten. En tillstyrkan om statsbidrag måste för övrigt bli förmånligare för staten, än om staten ensam skulle överta campingkommitténs verksamhet.

Med stöd av vad här anförts hemställes därför,

att riksdagen för budgetåret 1957/58 måtte anslå 25 000 kronor till stöd för den verksamhet, som av Riksorganisationernas campingkommitté bedrivs.

Stockholm den 24 januari 1957

C. W. Carlsson

John G. Löfroth

Carl Christenson

i Malmö